

Art. 29. Umowy zbiorowe pracy, zawarte na podstawie rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. (Dz. Ust. Rzeszy, str. 1456), oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej umowom zbiorowym pracy, wydane na podstawie tegoż rozporządzenia, tudzież orzeczenia komisji rozjemczych, przewidzianych w rozporządzeniu z dnia 23 grudnia 1918 r. (Dz. U. Rzeszy, str. 1456), lub też powołanych w myśl art. 9 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 90, poz. 706) i ustawy z dnia 23 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 53) do ustalania warunków pracy i płacy dla dozorców domowych, zachowują moc obowiązującą i pociągają skutki prawne, przewidziane w odpowiednich przepisach, aż do czasu ich wygaśnięcia.

Art. 30. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc wszelkie przepisy, dotyczące spraw, unormowanych ustawą niniejszą. W szczególności traci moc rozdział I rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. U. Rzeszy, str. 1456) z zastrzeżeniem, zawartym w ust. (2).

(2) Przepisy rozporządzenia, wymienione go w ust. (1), zachowują moc na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego w zakresie umów zbiorowych, normujących warunki

pracy robotników rolnych w rozumieniu art. 2, ust. (3).

(3) Przepisy ustawy z dnia 23 stycznia 1920 r. o rozszerzeniu działania przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi na zatargi zbiorowe między właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 53) — nie mają zastosowania w zakresie umów zbiorowych pracy pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi; w tym zakresie stosuje się przepisy ustawy niniejszej.

(4) W art. 142 pkt 12) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr 64, poz. 404) po wyrazach: „tyczących się umów zbiorowych” dodaje się wyrazy: „lub układów zbiorowych pracy”.

Art. 31. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 32. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r., na obszarze zaś województwa śląskiego — z chwilą wyrażenia zgody przez sejm śląski.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

243

U S T A W A

z dnia 14 kwietnia 1937 r.

o skracaniu czasu pracy w górnictwie węglowym.

Art. 1. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń, wydawanych na wniosek Ministra Opieki Społecznej, zgłoszony po zasięgnięciu opinii izb przemysłowo-handlowych oraz organizacji zawodowych pracowników i pracodawców, nakazać skracanie czasu pracy w górnictwie węglowym w dniu lub w tygodniu w stosunku do norm, ustalonych w przepisach o czasie pracy.

Art. 2. Rozporządzenia, wymienione w art. 1, będą wydawane na określony przeciąg czasu i mogą dotyczyć wszystkich lub niektórych kategorii pracowników, zatrudnionych w górnictwie węglowym, oraz rozciągać się na obszar całego Państwa lub na obszary poszczególnych okręgów administracyjnych.

Art. 3. (1) Winny przekroczenia przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1, będzie karany za pierwszym razem grzywną od 200 zł do 1000 zł lub aresztem do 3 miesięcy,

w razie zaś powtórzenia przekroczenia — aresztem na czas od 2 tygodni do 3 miesięcy.

(2) Do orzekania o czynach, przewidzianych w ust. (1), powołany jest właściwy inspektor pracy.

Art. 4. (1) W przypadku, gdy zakładem pracy nie zarządza osobiście właściciel, za przekroczenie przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1, odpowiedzialny jest kierownik zakładu pracy.

(2) Właściciel jest odpowiedzialny na równi z kierownikiem, jeżeli przekroczenie przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1, popełniono za jego wiedzą, bądź gdy właściciel nie dobrał odpowiedniego kierownika.

(3) W przypadku, gdy właściciel zakładu pracy nie wyznaczył kierownika zakładu pracy, odpowiedzialny jest właściciel zakładu pracy.

(4) Jeżeli właścicielem zakładu pracy jest osoba prawna, odpowiedzialne są osoby, powo-

lane do zawiadywania interesami osoby prawnej.

(5) Przepisy artykułu niniejszego nie uchylają postanowień, dotyczących udziału (współwiny) w przekroczeniu przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, na obszarze zaś województwa śląskiego — po wyrażeniu zgody przez sejm śląski.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

244

U S T A W A

z dnia 15 kwietnia 1937 r.

o zmianie ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o przeznaczaniu wpływów z kar pieniężnych na akcję kulturalno-oświatową i opiekuńczą na rzecz robotników.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 marca 1933 r. o przeznaczaniu wpływów z kar pieniężnych na akcję kulturalno-oświatową i opiekuńczą na rzecz robotników (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 274) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) czterej przedstawiciele robotników; przedstawiciele tych oraz ich zastępców w liczbie 3 powołuje na okres lat 2 Minister Opieki Społecznej z list kandydatów, przedstawionych przez ogólnokrajowe zrzeszenia pracowniczych związków zawodowych.”;

2) po art. 4 wstawia się nowy art. 4a o następującym brzmieniu:

„Art. 4a. Członkowie Komisji spełniają swe czynności honorowo. Z kredytu, wymienionego w art. 3, mogą być pokrywane wydatki, związane ze zwoływaniem posiedzeń Komisji oraz z kontrolą nad zużyciem przyznanych przez Komisję subwencji.”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o przeznaczaniu wpływów z kar pieniężnych na akcję kulturalno-oświatową i opiekuńczą na rzecz robotników (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 274) z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy niniejszej.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

245

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień układu między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych, podpisanego wraz z protokołem końcowym w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia układu między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych, podpisanego wraz z protokołem końcowym w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r.

(2) Tekst wspomnianego układu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*